

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Τάσος Παπάς

Οι εμφύλιοι της Αριστεράς

Οποιος ξέρει από εμφύλιους στην Αριστερά, είτε τους έχει ζήσει είτε έχει διαβάσει γι' αυτούς, δεν ξαφνιάζεται με την οξυμυτία που έχει πάρει η αντιπαράθεση στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ. Αλλωστε, η πολυδιάσπαση είναι στοιχείο της ταυτότητας της Αριστεράς (όχι μόνο της εγχώριας), όπως δυστυχώς και η ήττα είναι το φυσικό περιβάλλον της. Από την Ιστορία γνωρίζουμε πώς αντιμετώπιζε ο Νίκος Ζαχαριάδης όσους τολμούσαν να αμφισβητήσουν την αυθεντία του και πώς πλήρωσε και αυτός με το ίδιο νόμισμα, όταν τα πράγματα άλλαξαν στη Σοβιετική Ένωση. Γνωρίζουμε για τις αιματηρές συγκρούσεις στην Τασκένδη το 1956, για την τραυματική διάσπαση του 1968, όπου

η μάχη ανάμεσα στις διάφορες ομάδες δόθηκε στα στρατόπεδα και τις εξορίες, ενώ και η ρήξη στο ΚΚΕ το 1991 (13ο Συνέδριο) -η μοναδική τέτοιας έκτασης που έγινε σε συνθήκες νομιμότητας για το κόμμα- δεν ήταν λιγότερο βίαιη.

Για μια ορισμένη Αριστερά ο εσωτερικός εχθρός, όποια ταυτότητα κι αν έχει (ρεφορμιστής, σοσιαλδημοκράτης, ομορτιστής, αριστεριστής), είναι περισσότερο επικίνδυνος από τον ταξικό αντίπαλο και γι' αυτό πρέπει να εξολοθρευτεί πριν μολύνει το αριστερό ακροατήριο με τις αιρετικές απόψεις του και οδηγήσει το κόμμα σε σάπιους συμβιβασμούς ή σε επικίνδυνους τυχοδιωκτισμούς. Παλιότερα ακόμη και με τη φυσική εξόντωσή του, στις μέρες

μας με τον διασυρμό, τη συκοφάντηση των θέσεων του και τελικώς τον εξοβελισμό του από το σύμπαν της Αριστεράς, όπως το αντιλαμβάνονται και το ερμηνεύουν οι θιασώτες της ιδεολογικής καθαρότητας.

Σκηνές από το παρελθόν βλέπουμε να προβάλλονται σήμερα στον ΣΥΡΙΖΑ. Το ξεκαθάρισμα των λογαριασμών είναι σε πλήρη εξέλιξη. «Προδοσία», «ξεπούλημα», «δωσίλογοι της Κατοχής», «μετάλλαξη σε σοσιαλφιλελεύθερο σκίμα», «ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταντήσει σαν τη ΔΗΜΑΡ», «τύφλα να 'χει το ΠΑΣΟΚ». Αυτά και πολλά άλλα εκτοξεύουν οι διαφωνούντες, εναντίον του Τσίπρα, των συνεργατών του και των βουλευτών που ψήφισαν το Μνημόνιο, για

να εισπράξουν από την άλλη πλευρά τη ρετινιά ότι σπρώχνουν στην ασύστατη χρεοκοπία και αντικειμενικά συμπλέουν με τον Σόιμπλε και το αδιστακτο νεοφιλελεύθερο λόμπι.

Το εντυπωσιακό είναι ότι την πιο σκληρή ρητορική χρησιμοποιούν εκείνες οι ομάδες και τα πρόσωπα που, χωρίς την ομπρέλα του ΣΥΡΙΖΑ, θα ήταν ένα τίποτε στην πολιτική ζωή του τόπου. Και εκεί, στο περιθώριο και στο ευρύχωρο αδιέξοδό τους, θα επιστρέψουν, για να σχεδιάζουν το ακτινοβόλο μέλλον του σοσιαλισμού και να καλλιεργούν τον μύθο της επικείμενης επανάστασης που λέει ο ποιητής (Μανόλης Αναγνωστάκης), αν -όπως όλα δείχνουν- ο ΣΥΡΙΖΑ σπάσει.

ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΡΗΣΤΟΥ

Ο ΣΥΡΙΖΑ ως όχημα...

Ήταν αδύνατον σε συνθήκες κυβέρνησης να αντέξει ένα κόμμα του χαρακτήρα του ΣΥΡΙΖΑ, μιας μικρής αριστερής ομοσπονδίας στην οποία κατέστρεψαν όλα τα άνθη του αριστερισμού σε μια ασαφή πολιτική συμφωνία. Δεν λειτούργησαν όμως ως ρεύματα ιδεών. Ήταν σκληρές φράσιες, με διαφορετικές στρατηγικές, που ανέβηκαν στο όχημα του ΣΥΡΙΖΑ. Σε συνθήκες μαχητικής αντιπολίτευσης, τα σοβαρά μειονεκτήματα αυτού του σχηματισμού δεν κόστιζαν. Δέσποζε η προσωπικότητα και το ταλέντο του Αλέξη Τσίπρα, ο οποίος με τη βοήθεια σοβαρών και ικανών στελεχών κέρδιζε την εμπιστοσύνη της κοινωνίας στη φάση της κατάρρευσης του δικομματισμού. Τελικά έκανε το πολιτικό θαύμα και, έστω με αυτό το σκίμα, κατάφερε να φτάσει στην εξουσία!

ΟΤΑΝ η δυναμική έδειχνε πού πάει το πράγμα, ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε μια προσπάθεια να γίνει ενιαίο κόμμα με κεντρικό σύνθημα «Ο ΣΥΡΙΖΑ των μελών», αλλά αυτή η προσπάθεια, παρ' ότι εγκρίθηκε από το ιδρυτικό συνέδριο, έμεινε στα χαρτιά και το σύνθημα μετατράπηκε σε ουτοπία. Ο ΣΥΡΙΖΑ συνέχισε να είναι ομοσπονδία όπου όλα καθορίζονταν με βάση τα ποσοστά δύναμης στην Κ.Ε. Παρ' ότι ξεπέρασε το 36% και έγινε κυβέρνηση, όλος ο κομματικός μηχανισμός, και αυτός της λεγόμενης πλειοψηφίας, δεν θέλησε σε καμιά περίπτωση να ανοιχτεί σε αυτόν το κόσμο που βρέθηκε κοντά του και του έδωσε την πολιτική ηγεμονία. Το «κόμμα» έμεινε κλεισμένο στον μικρόκοσμο του 4,6%.

ΣΤΟ ΙΔΡΥΤΙΚΟ συνέδριο έλαβαν μέρος 33.000 μέλη, όπως ανακοίνωσε ο τότε γραμματέας Δ. Βίτσας. Σήμερα, από αυτά τα μέλη ζήτημα είναι αν δραστηριοποιούνται το πολύ 10.000! Αυτό προκύπτει από τον αριθμό των μελών που συνεδρίασαν στις οργανώσεις τους τις τελευταίες μέρες. Κανένα κομματικό όργανο δεν ανσούχνησε αυτό το παράδοξο γεγονός, δηλαδή κόμμα που φτάνει στην εξουσία, αντί να πολλαπλασιάζει τα μέλη του, να βλέπει να μειώνονται ραγδαία.

ΠΟΛΛΕΣ φορές στα τελευταία βαγόνια μαζεύονταν διαφωνούντες και τραβούσαν συνεχώς τα χειρόφρενα για να αλλάξουν την πορεία της ατμομηχανής. Ο Αλ. Τσίπρας εκτίμησε ότι, έστω και έτσι, μπορούσε με τέχνη να κρατήσει τις ισορροπίες και να οδηγήσει τον ΣΥΡΙΖΑ στην

εξουσία και τα κατάφερε! Ός εδώ όμως. Ένα σκίμα με νεοκομμουνιστές, με όλη την ποικιλία τροτσκιστικών ομάδων, με πρώην αναρχικούς, με σοσιαλιστές που είναι η κυρίαρχη ταυτότητα του 36%, ακόμα και με δεξιούς που τους προκαλούσε το πατριωτικό στοιχείο, δεν ήταν εύκολο να αντέξει σε τόσο δύσκολες συνθήκες εξουσίας. Η ΑΡΙΣΤΕΡΗ Πλατφόρμα, μια νεοκομμουνιστική συνιστώσα που λειτουργεί ως κόμμα και φιλοξενεί στις τάξεις της την τροτσκιστική ΔΕΑ, αδιαφόρησε για τις συνέπειες της ρήξης. Ουδόλως ανσούχνησαν για τις επιπτώσεις στελέχη χωρίς την παραμικρή επιστημονική ή επαγγελματική εμπειρία πέρα από τη ζωή τους στους κομματικούς μηχανισμούς. Λες και έχουμε κάθε μέρα παντού στην Ε.Ε. τραπεζικές κρίσεις, capital control και οικονομικές καταστροφές. Λες και με μια αυτόματη επιστροφή σε εθνικό νόμισμα θα λυθούν ως διά μαγείας όλα τα προβλήματα. Αντιμετώπισαν και αντιμετωπίζουν την χρεοκοπία, ως επαναστατικό στάδιο. Αυτές οι... παλαιομερολογίτικες αντιλήψεις, σε έναν ενοποιημένο οικονομικά κόσμο, δεν δουλεύουν. Τουλάχιστον το ΚΚΕ το παραδέχεται. Καλεί τα λαϊκά στρώματα και την αγροτιά να ξεσπκωθούν, να καταλάβουν την εξουσία και να την αναθέσουν στο κόμμα. Όχι τώρα, καθώς οι «λυκοσυμμαχίες» δεν αντιμετωπίζονται εύκολα, αλλά αργότερα. Το λέει καθαρά ο Δ. Κουτσούμπας. Οι εργαζόμενοι θα πληγούν θανάσιμα από την επιστροφή στη δραχμή!

ΟΥΤΩΣ η άλλως οι δρόμοι του Π. Λαφαζάνη και του Αλ. Τσίπρα χώρισαν και επιστροφή δεν υπάρχει. Αν η Αριστερή Πλατφόρμα δώσει τη μάχη να καταλάβει τον ΣΥΡΙΖΑ, αντί να σχηματίσει ένα νέο κόμμα που θα κριθεί από τον λαό, ο ΣΥΡΙΖΑ θα ταλαιπωρηθεί αφάνταστα. Ο Παναγιώτης έχει καεί ως ηγέτης, ικανός να δημιουργήσει και να ηγηθεί κόμματος εξουσίας. Το ασφαλέστερο περιβάλλον που μπορεί να έχει είναι μια μικρή κοινοβουλευτική Αριστερά παρόμοια με τις πολλές που υπάρχουν εκτός Βουλής. Ο δρόμος του θα είναι δύσκολος, διότι θα βρει απέναντί του το ΚΚΕ, που θα υπερασπιστεί με κάθε τρόπο την πολιτική πελατεία του. Με λίγα λόγια, ίντριγκες ξε-ίντριγκες, κριτής όλων -όπως πάντα σε δημοκρατίες- θα είναι ευτυχώς ο λαός.

ΕΘΝΟΣ

Τέρμα οι γελοιότητες

Η αλήθεια να λέγεται, δεν είναι λίγα αυτά που έχει κάνει η «πρώτη αριστερή κυβέρνηση» στους έξι μήνες της. Δυστυχώς, όμως, από ατυχείς μέχρι αποτυχημένες και καταστροφικές έχουν αποδειχθεί οι επιδόσεις της. Γι' αυτό και μόνο υπερβολική δεν είναι η εκτίμηση πως ποτέ άλλοτε, στα μεταπολεμικά χρονικά τουλάχιστον, ελληνική κυβέρνηση δεν προκάλεσε τόσα και τέτοια δεινά σε τόσο σύντομο διάστημα. Εχουμε και λέμε: ακύρωση θυσιών πέντε χρόνων, διασυρμός της χώρας, απώλεια της οποιας αξιοπιστίας της, παράταση της επικυριαρχίας των δανειστών, υπαγωγή σ' ένα νέο και σκληρότερο από τα προηγούμενα μνημόνιο και δυστυχώς και γελοιοποίηση. Σε μεγάλη δόση αυτή η τελευταία. Ανετα κατακτά τον τίτλο του «πολιτικού παλιάτσου της χρονιάς» ο απερίγραπτος Βαρουφάκης. Αλλά κάπου θα πρέπει να βάλουν επιτέλους μια τελεία οι κυβερνώντες. Να κάνουν την αυτοκριτική τους, να παραδεχτούν ότι πολύ έχουν εκτεθεί και μας έχουν εκθέσει και να κοιτάξουν μπας και καταφέρουν να συμμαζέψουν κάπως τα πράγματα. Ευκαιρίες πάντα υπάρχουν. Παράδειγμα η τρόικα, που ξαναρχίζει τις επισκέψεις και τους ελέγχους. Γέλασαν οι ξένοι μαζί μας όταν μετονομάσαμε την τρόικα σε θεσμούς και το μνημόνιο σε πρόγραμμα. Αλλά τώρα που το μνημόνιο ξανάγινε μνημόνιο και η τρόικα ξανάγινε τρόικα, ας κόψουμε και τα άλλα συναφή καραγκιοζιλίκια. Όπως για παράδειγμα να μην πηγαίνουν, λέει, οι τροϊκανοί στα υπουργεία αλλά να τους στέλνουμε τα υπουργεία, συγγνώμη τα στοιχεία, ήθελα να πω, στο ξενοδοχείο τους. Καλό θα είναι να μην επαναληφθούν τέτοιες γελοιότητες. Για δουλειά έρχονται οι άνθρωποι, τα υπουργεία πρέπει να επισκέπτονται για να κάνουν τη δουλειά που έχουν αναλάβει και εμμέσως εμείς τους καλέσαμε γιατί εμείς ζητήσαμε βοήθεια. Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, να φερθούμε στοιχειωδώς αξιοπρεπώς, μια και απαραίτητο στοιχείο της αξιοπρεπούς συμπεριφοράς είναι η σοβαρότητα.

Κι όσο για τα περί «χαμηλόβαθμων υπαλλήλων», για τους οποίους μιλούσαν με απερίγραπτο θράσος διάφοροι μυαλοφυγότικοι του ΣΥΡΙΖΑ, καλό θα είναι να θυμόμαστε όλοι μας πως για να γίνει κάποιος μεγαλοστέλεχος στο ΔΝΤ, στην Κομισιόν και στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα χρειάζεται και δύο ή τρία πτυχία ενώ τα κριτήρια με τα οποία υπουργοποιείται στην Ελλάδα ακόμη και ο τελευταίος άσχετος ήταν και παραμένουν ανεξίτηλα μυστήρια.